

Onsdagen den 23 mars 2011

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

Ändring av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt vad gäller en stabilitetsmekanism för de medlemsstater som har euron som valuta *

P7_TA(2011)0103

Europaparlamentets resolution av den 23 mars 2011 om utkastet till Europeiska rådets beslut om ändring av artikel 136 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt vad gäller en stabilitetsmekanism för de medlemsstater som har euron som valuta (00033/2010 – C7-0014/2011 – 2010/0821(NLE))

(2012/C 247 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 48.2 och 48.6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av slutrapporten från arbetsgruppen till Europeiska rådet om en stärkt ekonomisk styrning i EU,
- med beaktande av förslaget till Europeiska rådets beslut om ändring av artikel 136 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EU-fördraget), som överlämnades till Europeiska rådet den 16 december 2010 (00033/2010 – C7-0014/2011),
- med beaktande av skrivelserna från ordförandena för Europeiska rådet och Eurogruppen och från kommissionsledamoten med ansvar för den monetära politiken, bifogad denna resolution,
- med beaktande av artikel 74 b i arbetsordningen,
- med beaktande av skrivelsen av den 18 februari 2011 från budgetutskottet till utskottet för konstitutionella frågor,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor och yttrandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0052/2011), och av följande skäl:
 - A. I artikel 3.4 i EU-fördraget föreskrivs följande: "Unionen ska upprätta en ekonomisk och monetär union som har euron som valuta."
 - B. Förenade kungariket har valt att inte införa den gemensamma valutan.
 - C. Enligt artikel 3.1 i EUF-fördraget är den "monetära politiken för de medlemsstater som har euron som valuta" en exklusiv befogenhet för unionen.
 - D. I artikel 5.1 i EUF-fördraget föreskrivs följande: "Medlemsstaterna ska samordna sin ekonomiska politik inom unionen", och särskilda bestämmelser gäller för de medlemsstater som har euron som valuta.

Onsdagen den 23 mars 2011

- E. Om förslaget till Europeiska rådets beslut antas kan det leda till att en mekanism inrättas helt utanför unionens sfär, utan att någon roll tilldelas unionens institutioner som sådana.
- F. Deltagande av unionens institutioner i den nya europeiska stabilitetsmekanismen bör garanteras fullt ut och befästas som en bestående ordning, och en länk bör skapas för ett möjligt ingripande av unionsbudgeten i garantisystemet.
- G. Alla möjligheter bör undersökas i syfte att föra in den europeiska stabilitetsmekanismen till fullo i unionens institutionella ram samt ge de medlemsstater som inte har euron som valuta möjlighet att delta i mekanismen. Detta kan innebära att artikel 20 i EU-fördraget om förbättrat samarbete tillämpas där så är lämpligt, för att säkerställa enhetlighet i unionens ekonomiska politik.
- H. De regler som styr den europeiska stabilitetsmekanismen bör garantera en lämplig ordning för fastställande av ansvarsskyldighet, revision och insyn.
- I. Den europeiska stabilitetsmekanismen bör åtföljas av en stärkning av den preventiva och korrigerande grenen av stabilitets- och tillväxtpakten och av åtgärder som hör samman med konkurrenskraften på medellång och lång sikt och hanteringen av en makroekonomisk obalans mellan medlemsstaterna.
- J. Som komplement till den europeiska stabilitetsmekanismen bör unionen främja en konsoliderad euroobligationsmarknad.
- K. Kommissionen bör lägga fram förslag till lagstiftning, och vid behov fördragsändringar, som syftar till att på medellång sikt skapa ett system för unionens – och i synnerhet euroområdet – ekonomiska styrning, och därmed stärka ekonomins sammanhållning och konkurrenskraft och stabilisera det finansiella systemet.
- L. Enligt artikel 48.6 i EU-fördraget får Europeiska rådet, efter samråd med parlamentet, anta ett beslut om att ändra alla eller en del av bestämmelserna i del tre i EUF-fördraget utan att detta påverkar balansen mellan unionens respektive medlemsstaternas behörighet.
- M. En ökning eller minskning av unionens befogenheter skulle kräva ett ordinarie översynsförfarande.
- N. Varje ytterligare ändring av EUF-fördraget bör genomföras enligt det ordinarie översynsförfarandet.
- O. Det föreslagna beslutet kan inte träda i kraft förrän det har godkänts av medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser.
1. Europaparlamentet understryker att den monetära politiken för de medlemsstater som har euron som valuta är en exklusiv befogenhet för unionen och har varit en gemenskapspolitik sedan Maastrichtfördraget.
 2. Europaparlamentet betonar eurons betydelse för det europeiska politiska och ekonomiska projektet, och understryker betydelsen av det åtagande att värna om euroområdets stabilitet liksom den ansvarskänsla och solidaritet som alla medlemsstater har visat.
 3. Europaparlamentet betonar att den europeiska stabilitetsmekanismen utgör en viktig del av ett globalt åtgärdsprogram som är utformat för att definiera en ny ram, stärka budgetdisciplinen och samordna medlemsstaternas ekonomiska och finansiella politik, som bör omfatta åtgärder för att främja ett gemensamt EU-var på tillväxtutmaningar, och samtidigt överbygga den ekonomiska och sociala obalansen och förbättra konkurrenskraften.

Onsdagen den 23 mars 2011

4. Europaparlamentet konstaterar att rådet inte har utnyttjat alla de möjligheter som föreskrivs i fördragen för att genomdriva stabilitets- och tillväxtpakten och förbättra den ekonomiska samordningen på EU-nivå.
5. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att gå utöver de tillfälliga åtgärder som syftar till att stabilisera euroområdet, och att unionen bör bygga upp sin ekonomiska styrning, bland annat genom en politik, och med instrument, som utformats för att främja en hållbar utveckling i medlemsstaterna. Parlamentet anser att stärkandet av stabilitets- och tillväxtpakten, den europeiska planeringsterminen, Europa 2020-strategin och ändringen av artikel 136 i EUF-fördraget avseende den europeiska stabilitetsmekanismen bara är ett första steg i denna riktning.
6. Europaparlamentet understryker att den europeiska stabilitetsmekanismen, och de strikta villkor som gäller för denna, omfattar samtliga medlemsstater som har euron som valuta, även de små medlemsstater vars ekonomier kanske inte spelar en "oundgänglig" roll när det gäller att trygga hela euroområdets stabilitet.
7. Europaparlamentet varnar för att avsikten att inrätta den permanenta stabilitetsmekanismen utanför EU:s institutionella ram utgör en risk för det fördragsbaserade systemets integritet. Parlamentet anser att kommissionen måste delta som medlem av styrelsen för denna mekanism och inte bara som observatör. Vidare anser parlamentet att kommissionen i detta sammanhang bör vara berättigad att vidta lämpliga åtgärder för att med de berörda medlemsstaternas godkännande uppnå målen med den europeiska stabilitetsmekanismen. Parlamentet understryker att medlemsstaterna i alla händelser måste respektera unionsrätten och de privilegier för institutionerna som föreskrivs i den.
8. Europaparlamentet understryker att inrättandet av och funktionssättet för den permanenta stabilitetsmekanismen måste överensstämma helt med grundprinciperna för demokratiskt beslutsfattande, bland dem insyn, parlamentarisk kontroll och demokratisk ansvarsskyldighet. Parlamentet understryker att den europeiska mekanismen bör vara nära knuten till de av unionens institutioner som ansvarar för monetära frågor – Europeiska kommissionen, Europeiska centralbanken (ECB) och Europeiska investeringsbanken. Parlamentet understryker att mekanismen inte får ge upphov till en ny form av europeisk styrning som inte uppfyller de demokratiska standarder som uppnåtts i unionen.
9. Europaparlamentet beklagar att Europeiska rådet inte har undersökt alla möjligheter i fördragen för att inrätta en permanent stabilitetsmekanism. Parlamentet anser särskilt att det inom ramen för unionens nuvarande befogenheter avseende den ekonomiska och monetära unionen (artikel 3.4 i EU-fördraget) och de medlemsstaters monetära politik vars valuta är euro (artikel 3.1 c i EUF-fördraget) skulle ha varit lämpligt att utnyttja de befogenheter som tilldelas rådet genom artikel 136 i EUF-fördraget, eller alternativt tillämpa artikel 352 i EUF-fördraget tillsammans med artiklarna 133 och 136 i EUF-fördraget.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att söka efter andra mekanismer för att säkerställa finansiell stabilitet och hållbar och tillräcklig ekonomisk tillväxt för euroområdet, samt lägga fram de lagstiftningsförslag som behövs för detta. Parlamentet understryker att den europeiska stabilitetsmekanismen måste omfatta åtgärder för att minska riskerna för den finansiella, ekonomiska och sociala stabiliteten, häribland en effektiv reglering av finansmarknader, översyn av stabilitets- och tillväxtpakten och bättre ekonomisk samordning, införande av instrument för att minska makroekonomiska obalanser inom euroområdet samt åtgärder för att främja ekologisk återuppbyggnad.
11. Europaparlamentet anser att den permanenta stabilitetsmekanismens inrättande och funktion bör införlivas inom Europeiska unionens ramar, bland annat genom att använda, genom analogi, den institutionella mekanismen för ett förbättrat samarbete som ett sätt att involvera unionens institutioner i samtliga skeden och uppmuntra de medlemsstater som ännu inte har euron som valuta att delta i den europeiska mekanismen.
12. Europaparlamentet konstaterar att i ljuset av de diskussioner som förts inom parlamentet enades euroområdets stats- och regeringschefer, vid sitt möte den 11 mars 2011 med anledning av pakten för euron, om att kommissionen bör spela en stark och central roll i övervakningen av hur dessa åtaganden fullgörs, i första hand för att säkerställa att åtgärderna är förenliga med – och till stöd för – såväl EU:s regelverk som Europaparlamentets medverkan. Parlamentet konstaterar att stats- och regeringscheferna, i samband med att de dryftade de allmänna dragen för den europeiska stabilitetsmekanismen, enades om att stöd till en medlemsstat som har euron som valuta kommer att bygga på ett stringent program för justering av den ekonomiska politiken och finanspolitiken och på en rigorös analys av hållbarheten i skuldsättningen, vilken ska genomföras av Europeiska kommissionen och Internationella valutafonden (IMF) i samverkan med Europeiska centralbanken (ECB).

Onsdagen den 23 mars 2011

13. Europaparlamentet noterar de positiva signaler som kan utläsas ur skrivelserna från ordförandena för Europeiska rådet och Eurogruppen och från kommissionsledamoten med ansvar för den monetära politiken. Parlamentet noterar följande:

- De politiska villkor som ska gälla för program för förstärkt övervakning eller makroekonomisk anpassning kommer att fastställas genom en förordning som ska framläggas av kommissionen i enlighet med artikel 136 i EUF-fördraget för att se till att villkoren är förenliga med ramen för den multilaterala övervakningen.
- Tillgång till ekonomiskt stöd genom den europeiska stabilitetsmekanismen kommer att ges på grundval av en rigorös analys av hållbarheten i den offentliga skuldsättningen, vilken ska genomföras av kommissionen och IMF i samverkan med ECB. Strikta politiska villkor kommer att införas som led i ett makroekonomiskt anpassningsprogram, utformat på grundval av hur allvarliga de obalanser är som råder i medlemsstaten i fråga.
- På grundval av den bedömning som kommissionen, tillsammans med IMF och i samverkan med ECB, gör av den mottagande medlemsstatens finansieringsbehov kommer den europeiska stabilitetsmekanismens råd att ge kommissionen i uppdrag att tillsammans med IMF och i samverkan med ECB förhandla med den berörda medlemsstaten om ett makroekonomiskt anpassningsprogram.
- Kommissionen kommer för rådet att lägga fram ett förslag till beslut om godkännande av det makroekonomiska anpassningsprogrammet och, när beslutet har fattats, underteckna samförståndsavtalet på de medlemsstaters vägnar som har euron som valuta.
- De politiska villkor som ska gälla för program för förstärkt övervakning eller makroekonomisk anpassning kommer att göras förenliga med ramen för EU:s övervakning och måste inbegripa garantier att de överensstämmer med EU:s förfaranden.
- Finansiellt stöd kommer att göras tillgängligt på begäran av en medlemsstat efter det att kommissionen, i samverkan med ECB, har gjort en bedömning av huruvida det föreligger en risk för stabiliteten i euroområdet som helhet.
- Tillsammans med IMF och i samverkan med ECB kommer kommissionen att ansvara för övervakningen av att de politiska villkoren efterlevs och kommer att rapportera till rådet och styrelsen.
- Beslut om övervakning efter ett avslutat program kommer att fattas av rådet, på grundval av ett förslag framlagt av kommissionen, efter det att mekanismens råd har diskuterat frågan.
- Parlamentet kommer regelbundet att hållas informerat av rådet och kommissionen om inrättandet av den europeiska stabilitetsmekanismen och dess åtgärder, och parlamentet kommer därför att ha möjlighet att granska mekanismens verksamhet på vederbörligt sätt.
- Europeiska unionens domstol ska vara behörig att avgöra samtliga tvister i enlighet med artikel 273 i EUF-fördraget.

14. Europaparlamentet godkänner utkastet till Europeiska rådets beslut trots sin reservation att det förslag som bifogas som bilaga I till denna resolution hade varit att föredra som underlag. Parlamentet delar den uppfattning, som ECB:s ger uttryck för i sitt yttrande till stöd för unionsmetoden, att med denna metod skulle den europeiska stabilitetsmekanismen vid lämpligt tillfälle kunna omvandlas till en unionsmekanism. Parlamentet uppmanar Europeiska rådet att säkerställa att

- förordningen om de politiska villkoren antas i enlighet med unionens ordinarie lagstiftningsförfarande,
- varje medlemsstat som har euron som valuta och som har bidragit till den permanenta stabilitetsmekanismen har tillträde till mekanismen oavsett landets storlek.

Onsdagen den 23 mars 2011

15. Europaparlamentet erinrar om att den framtida stabilitetsmekanismen bör utnyttja unionens institutioner, eftersom det skulle undvika att dubbla strukturer inrättas vilket skulle vara skadligt för den europeiska integrationen.
16. Europaparlamentet kräver att de utlåningsvillkor som ska gälla för återbetalning av medel till den permanenta stabilitetsmekanismen, i händelse av att den aktiveras, liknar dem som gäller för betalningsbalansfaciliteten och de makroekonomiska stödinstrument som kommissionen använder, dvs. strikt "back-to-back", utan marginal utöver lånekostnaderna. Vidare anser parlamentet att man vid användning av den permanenta stabilitetsmekanismen bör fastsälla förmånliga räntevillkor.
17. Europaparlamentet insisterar att medlemsstaternas efterlevnad av de ekonomiska riktlinjer som upprättas av kommissionen och av de villkor som införs genom den europeiska stabilitetsmekanismen måste granskas av parlamentet, och understryker att varje nationellt parlament måste involveras helt och fullt i varje steg, i enlighet med deras budget- och kontrollrättigheter, särskilt under den europeiska planeringsperioden, för att därmed ge dem större insyn i och egenansvar och ansvarsutkrävande för varje beslut som fattas.
18. Europaparlamentet godkänner kommissionens avsikt att "garantera konsekvens mellan den framtida mekanismen och unionens ekonomiska styrning, särskilt i euroområdet, samtidigt som de befogenheter som tillfaller unionen och dess institutioner genom fördraget respekteras".
19. Europaparlamentet understryker att förslaget till Europeiska rådets beslut i dess ändrade lydelse inte skulle utöka unionens befogenheter och därför skulle ligga kvar inom tillämpningsområdet för det förenklade förfarandet för översyn av fördraget. Parlamentet konstaterar däremot att detta beslut inte kan minska unionsinstitutionernas befogenheter inom områdena för ekonomisk politik och valutapolitik och för valutapolitiken i de medlemsstater som har euron som valuta, och det kan i alla händelser inte påverka den korrekta tillämpningen av unionsrätten, särskilt artiklarna 122 och 143 i EUF-fördraget, och av unionens regelverk.
20. Europaparlamentet bekräftar att användningen av artikel 48.6 i EU-fördraget utgör ett undantagsförfarande och erinrar om parlamentets rätt enligt artikel 48.3 i EU-fördraget att sammankalla ett konvent i syfte att forma om de institutioner, förfaranden och strategier som ligger till grund för unionens ekonomiska styrning.
21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen och Europeiska centralbanken som yttrande från Europaparlamentet i enlighet med artikel 48.6 andra stycket i EU-fördraget.

BILAGA I TILL RESOLUTIONEN

Ändring av artikel 1 av utkastet till rådets beslut

Följande **stycken** ska läggas till i **artikel 136.1 i EUF-fördraget**:

"På rekommendation från kommissionen och efter samråd med Europaparlamentet får de medlemsstater som har euron som valuta inrätta en stabilitetsmekanism som ska aktiveras om det är oundgängligt för att trygga stabiliteten i hela euroområdet. Beviljande av erforderligt finansiellt stöd enligt mekanismen ska beslutas på grundval av ett förslag från kommissionen och kommer att vara föremål för strikta villkorskriterier i enlighet med unionens principer och mål i enlighet med fördraget om Europeiska unionen och det här fördraget.

Principerna och reglerna för kraven för villkorat ekonomiskt stöd under mekanismen samt kontrollen av detta ska fastställas i en förordning antagen i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet."

Artikel 136.2 ska ersättas av följande:

"2. När det gäller de åtgärder som avses i punkt 1 leden a och b får endast de rådsmedlemmar delta i omröstningen som företräder medlemsstater som har euron som valuta.

Onsdagen den 23 mars 2011

Kvalificerad majoritet av dessa rådsmedlemmar ska definieras i enlighet med artikel 238.3 a.

När det gäller de åtgärder som avses i punkt 1 tredje stycket får endast de rådsmedlemmar delta i omröstningen som deltar i mekanismen.”

BILAGA II TILL RESOLUTIONEN

Skrivelse från ordföranden för Europeiska rådet till föredragandena (*)

Bryssel den 22 mars 2011

Till Elmar Brok och Roberto Gualtieri,

Som en uppföljning av era sammanträden och diskussioner med mig och medarbetare i mitt kansli om förslaget till ändring av artikel 136 i fördraget vad gäller en stabilitetsmekanism för de medlemsstater som har euron som valuta vill jag översända det bifogade dokumentet som utarbetats av mitt kansli, där de frågor ni framfört behandlas och besvaras.

Jean-Claude Juncker, Eurogruppens ordförande, och Olli Rehn, kommissionsledamot med ansvar för ekonomiska och monetära frågor, skriver separat till er om resultaten av förhandlingarna om detaljerna i den framtida stabilitetsmekanismen, som jag fullständigt stöder.

Jag är säker på att ni håller med om att allt detta bör väcka bred tillfredsställelse i parlamentet på de punkter som beskrivs i alternativ b) i ert betänkande.

Som ni vet kommer denna ändring av fördraget att läggas fram inför Europeiska rådet den 24–25 mars. Ni förstår därför säkert vikten och brådskan av detta ärende.

Med vänlig hälsning

(underskrift)

Herman Van Rompuy

Bilaga

Till svar på **alternativ a)** i punkt 12 i betänkandet, där det föreslås att ändringen av fördraget ska omarbetas, bör det påpekas att detta förslag till beslut om ändring av fördraget har utarbetats mycket omsorgsfullt för att vara godtagbart för alla medlemsstater, eftersom samtliga måste ratificera det. Det finns i stort sett inga utsikter till ändringar av texten som sådan. De föreslagna ändringarna skulle utesluta användning av det förenklade ändringsförfarandet eller åtminstone ifrågasättas rättsligt på denna grund. Rättsäkerhet är det ursprungliga huvudskalet till fördragsändringen, och alla ändringsförslag som undergräver detta skulle bli problematiska.

När det gäller framtida ändringar av fördraget är det omöjligt att göra något specifikt åtagande. Man har emellertid enats om att en utvärdering av den allmänna effektiviteten för denna ram ska utföras av Europeiska kommissionen under 2016. Denna överenskommelse garanterar att all framtida utvärdering – och eventuella ändringsförslag – i första hand kommer att komma från kommissionen.

(*) Texten har översatts i informationssyfte. Skrivelsens originalspråk är engelska.

Onsdagen den 23 mars 2011

I fråga om **alternativ b)** i betänkandet bör det sägas att farhågor om att den europeiska stabilitetsmekanismen skulle kunna utgöra kärnan för ett framtida mellanstatligt sekretariat för att styra euroområdet ekonomi är ogrundade. Stabilitetsmekanismen är till för ett specifikt och tydligt definierat syfte. Dess personal kommer helt och hållet att ägna sig åt finansiella frågor och kassaförvaltning för mekanismen och kommer inte att delta i de mer övergripande frågorna om ekonomisk styrning. Den europeiska stabilitetsmekanismens uppgift är att skaffa finansiering och ge ekonomiskt stöd. Bedömningen av behovet av ekonomiskt stöd och fastställandet av villkoren kommer emellertid att göras av kommissionen.

Farhågor om att kommissionen kan komma att uteslutas från genomförandet av mekanismen kan också stillas. Erfarenheterna av de tillfälliga mekanismerna visar att kommissionens medverkan inte bara är möjlig, utan nödvändig. Inom ramen för den tillfälliga mekanismen antogs villkoren för mottagarstaten genom ett unionsförfarande, dvs. ett beslut antogs av rådet på rekommendation av kommissionen på grundval av artikel 136 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt artikel 126.9 i samma fördrag (se artikel 126.13 där det tillämpliga förfarandet för sådana beslut som avses i artikel 126.9 fastställs). Detta är det förfarande som har använts vid antagandet av de villkorade åtgärderna för Grekland (se rådets beslut (2010/320/EU) av den 10 maj 2010 (EUT L 145, 11.6.2010, s. 6) som antogs efter en rekommendation från kommissionen av den 4 maj 2010 (SEK(2010)0560 slutlig)).

När det gäller den permanenta mekanismen fastslås det redan uttryckligen på flera ställen i Europeiska rådets slutsatser av den 16 och 17 december, i bilaga II där de "allmänna beståndsdelarna i den blivande mekanismen" beskrivs, att kommissionen ska medverka. Sedan dess har det förberedande arbete som utförts för den europeiska stabilitetsmekanismen lett till följande klargöranden:

- Om en medlemsstat begär ekonomiskt stöd är det kommissionen som i samverkan med Europeiska centralbanken ska bedöma om det föreligger risker för hela euroområdets finansiella stabilitet och genomföra en analys av hållbarheten i den offentliga skuldsättningen i den berörda medlemsstaten (tillsammans med Internationella valutafonden och i samverkan med Europeiska centralbanken).
- Om stabilitetsstöd begärs är det kommissionen (tillsammans med Internationella valutafonden och i samverkan med Europeiska centralbanken) som ska bedöma de faktiska finansieringsbehoven hos den stödmottagande medlemsstaten och på vilket sätt den privata sektorn ska delta.
- Styrelsen ska ge kommissionen i uppdrag att (tillsammans med Internationella valutafonden och i samverkan med Europeiska centralbanken) förhandla fram ett program för makroekonomisk anpassning med den berörda medlemsstaten.
- Kommissionen kommer att lägga fram ett förslag för rådet om godkännande av det makroekonomiska anpassningsprogrammet. När programmet har antagits av rådet ska kommissionen underteckna samförståndsavtalet som ombud för de medlemsstater som ingår i euroområdet.
- Kommissionen (tillsammans med Internationella valutafonden och i samverkan med Europeiska centralbanken) ska ansvara för övervakningen av efterlevnaden av de politiska villkor som krävs i samband med ett makroekonomiskt anpassningsprogram.
- Efter diskussion med styrelsen kan Europeiska unionens råd besluta att genomföra en efterhandsutvärdering av programmet på förslag från kommissionen.
- De politiska villkor som ska gälla för program för förstärkt övervakning eller makroekonomisk anpassning bör vara förenliga med ramen för EU:s övervakning och respekten för EU:s förfaranden måste garanteras. I detta syfte avser kommissionen att lägga fram ett förslag till förordning som ska klargöra de nödvändiga stegen i förfarandet enligt artikel 136 i fördraget så att de politiska villkoren skrivs in i rådets beslut och man förvissas om förenligheten med EU:s ram för multilateral övervakning.
- Rådet och kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet om inrättandet av den europeiska stabilitetsmekanismen och mekanismens verksamhet.
- Om vissa tvister uppstår är det Europeiska unionens domstol som ansvarar för att avgöra tvisterna i enlighet med artikel 273 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Onsdagen den 23 mars 2011

BILAGA III TILL RESOLUTIONEN

Skrivelse från Eurogruppens ordförande och från kommissionsledamoten med ansvar för ekonomiska och monetära frågor till föredragandena (*)

Bryssel den 22 mars 2011

Till Elmar Brok och Roberto Gualtieri,

Vi vill härmed informera er om resultaten av förhandlingarna om inrättandet av den europeiska stabilitetsmekanismen, eftersom dessa kommer att vara betydelsefulla för Europaparlamentet då det ska fatta beslut om sitt yttrande över förslaget till ändring av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, på grundval av ert betänkande.

Vid ett mellanstatligt ministermöte i går, den 21 mars, godkändes slutgiltigt villkoren för den europeiska stabilitetsmekanismen (ESM). Den slutliga versionen av dessa villkor bifogas.

Som synes kommer ESM att inrättas enligt villkoren genom ett fördrag mellan euroområdet medlemsstater som en mellanstatlig organisation enligt folkrätten och ha sitt säte i Luxemburg. ESM ska ha en styrelse som ska bestå av finansministrarna i euroområdets medlemsstater (som röstberättigade medlemmar), med kommissionsledamoten med ansvar för ekonomiska och monetära frågor och Europeiska centralbankens ordförande som observatörer. Medlemsstater utanför euroområdet kan tillfälligt delta i finansiella stödinsatser för medlemsstater inom euroområdet vid sidan om ESM.

Kommissionen har en central funktion i driften av ESM:s verksamhet, och det har upprättats tydliga band mellan ESM och EU:s institutioner.

Såsom beskrivs i villkoren kommer det att vara kommissionens uppgift att bedöma, i samverkan med Europeiska centralbanken, om det föreligger risker för den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet. Kommissionen ska också genomföra en analys av hållbarheten i den offentliga skuldsättningen i den berörda medlemsstaten, tillsammans med Internationella valutafonden och i samverkan med Europeiska centralbanken. Det kommer dessutom att vara kommissionens uppgift att bedöma den stödmottagande medlemsstatens faktiska finansieringsbehov och avgöra på vilket sätt den privata sektorn ska delta.

Utifrån denna bedömning ska styrelsen ge kommissionen i uppdrag att, tillsammans med IMF och i samverkan med ECB, förhandla fram ett makroekonomiskt anpassningsprogram med den berörda medlemsstaten. Närmare detaljer för detta ska anges i ett samförståndsavtal.

Kommissionen kommer att lägga fram ett förslag för rådet om godkännande av det makroekonomiska anpassningsprogrammet. Styrelsen ska besluta om det finansiella stödet ska beviljas och om villkoren för sådant stöd. När programmet har antagits av rådet ska kommissionen underteckna samförståndsavtalet för euroområdets medlemsstater, förutsatt att styrelsen i förväg har kommit fram till en ömsesidig överenskommelse. ESM:s direktion ska sedan godkänna överenskommelsen om finansiellt stöd som innehåller de tekniska aspekterna av det planerade finansiella stödet.

Kommissionen, tillsammans med IMF och i samverkan med ECB, kommer att ansvara för övervakningen av de politiska villkor som ställs i samband med ett makroekonomiskt anpassningsprogram. Den ska avlägga rapport till rådet samt till direktionen. På grundval av denna rapport ska direktionen genom ömsesidig överenskommelse besluta om nya delutbetalningar av lånet.

Efter diskussion i styrelsen kan Europeiska unionens råd, på förslag från kommissionen, besluta om övervakning efter avslutat program. Övervakningen kan fortsätta så länge som ett visst specificerat belopp av det finansiella stödet inte har återbetalats.

(*) Texten har översatts i informationssyfte. Skrivelsens originalspråk är engelska.

Onsdagen den 23 mars 2011

De politiska villkor som ska gälla för program för förstärkt övervakning eller makroekonomisk anpassning kommer att vara förenliga med ramen för EU:s övervakning och måste garantera att EU:s förfaranden, och därmed också Europaparlamentets roll, respekteras.

I detta syfte avser kommissionen att lägga fram ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning på grundval av artikel 136 i fördraget för att klargöra de nödvändiga stegen i förfarandet så att de politiska villkoren skrivs in i rådets beslut och förenlighet med EU:s ram för multilateral övervakning garanteras. Rådet och kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet om inrättandet av ESM och dess verksamhet.

Vi är förvissade om att denna information kommer att vara till nytta för Europaparlamentet i dess behandling av förslaget till ändring av artikel 136 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt vad gäller en stabilitetsmekanism för de medlemsstater som har euron som valuta.

Med vänlig hälsning

(underskrift)

Olli Rehn

Ledamot av Europeiska kommissionen

(underskrift)

Jean-Claude Juncker

Eurogruppens ordförande

Bilaga till skrivelsen från Eurogruppens ordförande och från kommissionsledamoten med ansvar för ekonomiska och monetära frågor till föredragandena

21 mars 2011

Villkoren för den europeiska stabilitetsmekanismen

Europeiska rådet har enats om att euroområdet medlemsstater behöver inrätta en permanent stabilitetsmekanism: den europeiska stabilitetsmekanismen (ESM). ESM ska aktiveras genom ömsesidig överenskommelse⁽¹⁾, om det är absolut nödvändigt för att trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet. ESM ska ta över efter den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) och den europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen (EFSM) och ge externt finansiellt stöd till euroområdets medlemsstater efter juni 2013.

Finansiellt stöd via ESM ska ges på strikta politiska villkor inom ramen för ett makroekonomiskt anpassningsprogram och utifrån en rigorös analys av hållbarheten i den offentliga skuldsättningen. Detta ska genomföras av kommissionen och Internationella valutafonden (IMF) i samverkan med Europeiska centralbanken (ECB). Den mottagande medlemsstaten måste se till att den privata sektorn deltar på ett lämpligt sätt utifrån de specifika omständigheterna och i full överensstämmelse med IMF:s praxis.

ESM ska ha en faktisk utlåningskapacitet på 500 miljarder euro⁽²⁾. Om detta är tillräckligt ska prövas regelbundet, dock minst vart femte år. ESM ska försöka komplettera sin utlåningskapacitet genom att IMF deltar i de finansiella stödsatserna; även medlemsstater utanför euroområdet kan tillfälligt delta.

I återstoden av denna beskrivning av villkoren för EMS anges dess viktigaste strukturella komponenter:

Institutionell form

ESM ska inrättas genom ett fördrag mellan euroområdets medlemsstater som en mellanstatlig organisation enligt folkrätten. Dess säte ska ligga i Luxemburg och dess stadga ska fastställas i en bilaga till fördraget.

⁽¹⁾ Ett beslut som fattas genom ömsesidig överenskommelse är ett beslut som fattas med enhällighet av de medlemsstater som deltar i omröstningen, vilket betyder att nedlagda röster inte hindrar beslutet från att antas.

⁽²⁾ Under övergången från EFSF till ESM kommer den sammantagna utlåningskapaciteten inte att överstiga detta belopp.

Onsdagen den 23 mars 2011

Uppgift och finansieringsstrategi

ESM:s uppgift ska vara att anskaffa finansiering och ge finansiellt stöd på strikta villkor till euroområdets medlemsstater som drabbats eller hotas av allvarliga finansieringsproblem, så att den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet kan tryggas.

Euroområdets medlemsstater ska till ESM överföra de finansiella sanktioner som ålagts enligt stabilitets- och tillväxtpakten och förfarandena vid makroekonomiska obalanser.⁽¹⁾ Dessa sanktioner ska utgöra en del av det inbetalda kapitalet.

ESM ska tillämpa en lämplig finansieringsstrategi för att se till att det finns en bred uppsättning av olika finansieringskällor att tillgå och som gör det möjligt för ESM att erbjuda medlemsstaterna finansiella stödpaket oavsett förhållandena på marknaden. Alla åtföljande risker ska begränsas genom en adekvat förvaltning av tillgångar och skulder.

Ledning

ESM ska ha en styrelse som ska bestå av finansministrarna i euroområdets medlemsstater (som röstberättigade medlemmar), med kommissionsledamoten med ansvar för ekonomiska och monetära frågor och Europeiska centralbankens ordförande som ska fungera som observatörer. Styrelsen ska utse en ordförande bland sina röstberättigade medlemmar.

Styrelsen ska vara ESM:s högsta beslutsfattande organ och fatta beslut i följande viktigare frågor genom ömsesidig överenskommelse:

- Beviljande av finansiellt stöd.
- Villkor för finansiellt stöd.
- ESM:s utlåningskapacitet.
- Ändringar i uppsättningen av instrument.

Styrelsens övriga beslut ska fattas med kvalificerad majoritet om inte annat anges.

ESM ska ha en direktion som utför specifika uppgifter som delegerats av styrelsen. Varje medlemsstat i euroområdet ska utse en ledamot och en suppleant. Kommissionen och ECB ska dessutom nominera en observatör och en suppleant till styrelsen. Alla direktionsbeslut ska fattas med kvalificerad majoritet om inte annat anges.

Rösterna i styrelsen och direktionen ska viktas så att de står i proportion till respektive medlemsstats teckning av kapital i ESM. Kvalificerad majoritet ska vara 80 procent av rösterna.

Styrelsen ska utse en verkställande direktör med ansvar för den löpande förvaltningen av ESM. Den verkställande direktören ska vara direktionsens ordförande.

Kapitalstruktur

ESM ska försöka att erhålla och bibehålla högsta kreditbetyg från de större kreditvärderingsinstituten.

ESM ska ha ett tecknat kapital på totalt 700 miljarder euro. Av detta belopp ska 80 miljarder euro utgöras av inbetalt kapital från euroområdets medlemsstater, varav 40 miljarder euro ska finnas tillgängliga från och med juli 2013 och den återstående delen gradvis skjutas till under de tre följande åren. ESM ska dessutom förfoga över en kombination av utfäst garantikapital och garantier från euroområdets medlemsstater på totalt 620 miljarder euro.

⁽¹⁾ Förutsatt att en slutlig överenskommelse nås på politisk nivå.

Onsdagen den 23 mars 2011

Fördelningsnyckeln för varje medlemsstat ska i fråga om ESM:s totala tecknade kapital bygga på ECB:s nyckel för inbetalt kapital enligt bilagan. Genom att ratificera ESM-fördraget förbinder sig medlemsstaterna rättsligt att lämna sitt bidrag till det totala tecknade kapitalet.

Styrelsen ska fatta beslut genom ömsesidig överenskommelse vid anpassningen av beloppet för det totala tecknade kapitalet eller vid infordran av kapital, utom i de nedan angivna fallen. För det första kan direktionen med enkel majoritet besluta att genom att kräva in kapital återställa nivån på det inbetalda kapitalet om denna sjunkit på grund av förluster ⁽¹⁾. För det andra ska det införas ett förfarande för en garanti som ska infrias på anfordran för att kapital vid behov automatiskt ska kunna infordras från ESM:s andelsägare i syfte att undvika ett betalningsunderskott i förhållande till ESM:s kreditgivare. Varje andelsägars förpliktelse ska under alla förhållanden vara begränsad till andelsägarens andel av det tecknade kapitalet.

För alla bidrag till det tecknade kapitalet från en medlemsstat ⁽²⁾ som ansluter sig till ESM efter juli 2013 ska samma villkor gälla som för de ursprungliga bidragen. De praktiska följderna för det totala tecknade kapitalet och kapitalets fördelning mellan medlemsstaterna ska fastställas av styrelsen genom ömsesidig överenskommelse.

Så länge ESM inte har aktiverats och under förutsättning att den faktiska utlåningskapaciteten inte understiger 500 miljarder euro ska intäkterna från en investering av inbetalt ESM-kapital återbetalas till medlemsstaterna, med avdrag för driftskostnader. När ESM väl har aktiverats ska intäkterna från en investering av ESM-kapital och den finansiella stödverksamheten behållas inom ESM. I de fall där det inbetalda kapitalet överstiger kravet att upprätthålla ESM:s utlåningskapacitet kan styrelsen med enkel majoritet besluta om vinstutdelning till medlemsstaterna i euroområdet utifrån fördelningsnyckeln.

Instrument

ESM ska ge finansiellt stöd på strikta villkor inom ramen för ett makroekonomiskt anpassningsprogram. Stödet ska stå i proportion till hur allvarliga de obalanser är som råder i medlemsstaten i fråga. Det ska tillhandahållas i form av lån.

ESM får dock i undantagsfall och på strikta villkor ingripa på primärmarknaden för skuldinstrument som led i ett makroekonomiskt anpassningsprogram, om styrelsen så beslutat genom ömsesidig överenskommelse.

Stabilitetsstöd inom ramen för ESM (ESS)

Den europeiska stabilitetsmekanismen kan ge stabilitetsstöd på kort eller medellång sikt till de av euroområdets medlemsstater som drabbats av allvarliga finansieringsproblem. Tillgången till detta stöd ska vara förenad med ett makroekonomiskt anpassningsprogram på lämpliga politiska villkor, i proportion till hur allvarliga de underliggande obalanserna är i den mottagande medlemsstaten. Programmets och lånens löptid ska vara beroende av obalansernas karaktär och utsikterna till att den mottagande medlemsstaten på nytt vinner tillträde till finansmarknaderna inom den tid som ESM:s resurser står till förfogande.

Facilitet för primärmarknaden

ESM kan på primärmarknaden köpa statsobligationer från en medlemsstat som drabbats av allvarliga finansieringsproblem, i syfte att maximera stödets kostnadseffektivitet. Villkoren och formerna för eventuellt inköp av statsobligationer ska anges närmare i beslutet om villkoren för finansiellt stöd.

Styrelsen kan göra en översyn av de instrument ESM har till sitt förfogande och besluta om att ändra i uppsättningen av instrument.

IMF:s deltagande

ESM ska ha ett mycket nära samarbete med IMF när det gäller att ge finansiellt stöd ⁽³⁾. Under alla förhållanden ska man eftersträva att IMF deltar aktivt, såväl på teknisk som på finansiell nivå. Skuld hållbarhetsanalysen ska genomföras av kommissionen och IMF gemensamt, i samverkan med ECB. De politiska villkor som är förenade med ESM/IMF-stöd ska förhandlas fram av kommissionen och IMF gemensamt, i samverkan med ECB.

⁽¹⁾ Den medlemsstat som genom underlåtenhet att betala har förorsakat den förlust som ska täckas får inte delta i omröstningen.

⁽²⁾ En medlemsstat som ansluter sig till euroområdet blir som en konsekvens av detta också medlem av ESM med oinskränkta rättigheter och förpliktelser.

⁽³⁾ Det förutsätts emellertid att IMF:s deltagande överensstämmer med dess uppdrag enligt överenskommelsen och med IMF-styrelsens relevanta beslut och politik.

Onsdagen den 23 mars 2011

Aktivering av det finansiella stödet, programövervakning och uppföljning

Finansiellt stöd från ESM ska i samtliga fall aktiveras på begäran av en medlemsstat till övriga medlemsstater i euroområdet. Eurogruppen ska informera rådet om att en begäran om aktivering av stöd har framställts. När gruppen mottar en sådan begäran ska styrelsen uppmana kommissionen att, i samverkan med ECB, bedöma om det föreligger en risk för den finansiella stabiliteten inom euroområdet i dess helhet och att göra en noggrann analys av den offentliga skuldsättningens hållbarhet i den berörda medlemsstaten, tillsammans med IMF och i samverkan med ECB. Därefter vidtas följande åtgärder för att aktivera finansiellt stöd via ESM:

- Om begäran avser stabilitetsstöd (ESS) inom ramen för ESM, ska kommissionen, tillsammans med IMF och i samverkan med ECB, bedöma den mottagande medlemsstatens faktiska finansieringsbehov och på vilket sätt den privata sektorn ska delta, i överensstämmelse med IMF:s praxis.
- Utifrån denna bedömning ska styrelsen ge kommissionen i uppdrag att, tillsammans med IMF och i samverkan med ECB, förhandla fram ett makroekonomiskt anpassningsprogram med den berörda medlemsstaten; närmare detaljer för detta anges i ett samförståndsavtal.
- Kommissionen kommer att lägga fram ett förslag för rådet om godkännande av det makroekonomiska anpassningsprogrammet. Styrelsen ska besluta om det finansiella stödet ska beviljas och om villkoren för sådant stöd. Efter det att programmet antagits av rådet ska kommissionen underteckna samförståndsavtalet för euroområdets medlemsstater, förutsatt att styrelsen i förväg har kommit fram till en ömsesidig överenskommelse. Direktionen ska sedan godkänna överenskommelsen om finansiellt stöd som innehåller de tekniska aspekterna av det planerade finansiella stödet.
- Kommissionen, tillsammans med IMF och i samverkan med ECB, kommer att ansvara för övervakningen av de politiska villkor som ställs i samband med ett makroekonomiskt anpassningsprogram. Den ska avlägga rapport till rådet samt till direktionen. På grundval av denna rapport ska direktionen genom ömsesidig överenskommelse besluta om nya delutbetalningar av lånet.
- Efter diskussion i styrelsen kan rådet, på förslag från kommissionen, besluta om efterhandsutvärdering av programmet. Övervakningen kan fortsätta så länge som ett visst specificerat belopp av det finansiella stödet inte har återbetalats.

Förenlighet med EU:s ram för multilateral övervakning

Ett godkännande ska begäras från EU:s medlemsstater innan medlemsstaterna i euroområdet får ge kommissionen, tillsammans med IMF och i samverkan med ECB, i uppdrag att analysera skuldsättningens hållbarhet med avseende på den medlemsstat som begär finansiellt stöd, förbereda det anpassningsprogram som åtföljer det finansiella stödet samt övervaka genomförandet.

Styrelsen får visserligen själv inom en mellanstatlig ram besluta om ett finansiellt stöd ska ges och hur det ska utformas, men de politiska villkor som fastställs inom ramen för utökad övervakning eller ett makroekonomiskt anpassningsprogram bör vara förenliga med ramen för EU:s övervakning och respekten för EU:s förfaranden måste garanteras. I detta syfte avser kommissionen att lägga fram ett förslag till förordning som klargör de nödvändiga stegen i förfarandet enligt artikel 136 i fördraget så att de politiska villkoren skrivs in i rådets beslut och man förvissas sig om förenligheten med EU:s ram för multilateral övervakning. Rådet och kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet om inrättandet av ESM och dess verksamhet.

Prissättning

Styrelsen ska besluta om prisstrukturen för finansiellt stöd till en mottagande medlemsstat.

ESM ska kunna låna ut till fast eller rörlig ränta. ESM:s prissättning ska ligga i linje med IMF:s principer för prissättningen och ska, samtidigt som den är högre än finansieringskostnaderna för ESM, innefatta ett lämpligt påslag för risk.

Följande prisstruktur ska gälla för lån via ESM:

- 1) Finansieringskostnad för ESM.

Onsdagen den 23 mars 2011

- 2) En avgift på 200 räntepunkter tillämpade på hela lånet.
- 3) En tilläggsavgift på 100 räntepunkter för lånebelopp som är utestående efter 3 år.

För lån till fast ränta med löptider på över 3 år kommer marginalen att vara ett viktat genomsnitt av avgiften på 200 räntepunkter för de första 3 åren och 200 räntepunkter plus 100 räntepunkter för de efterföljande åren.

Prisstrukturen ska fastställas i ESM:s prispolitik, som ska ses över med jämna mellanrum.

Deltagande av den privata sektorn**1. Former för den privata sektorns deltagande**

En lämplig och proportionell form för den privata sektorns deltagande ska förväntas i samtliga fall när finansiellt stöd tas emot av den mottagande staten. Arten och omfattningen av detta deltagande kommer att avgöras från fall till fall och vara beroende av hur skuldållbarhetsanalysen utfaller, i linje med IMF:s praxis⁽¹⁾, samt av de potentiella konsekvenserna för euroområdet finansiella stabilitet.

- a) **Om det av en skuldållbarhetsanalys framgår att ett makroekonomiskt anpassningsprogram har en realistisk möjlighet att återställa hållbarheten i den offentliga skulden** ska den mottagande medlemsstaten ta initiativ till att uppmuntra de viktigaste privata investerarna att bibehålla sin exponering (t.ex. en modell liknande "Wieninitiativet"). Kommissionen, IMF, ECB och Europeiska bankmyndigheten (EBA) ska aktivt delta i övervakningen av genomförandet av sådana initiativ.
- b) **Om det av en skuldållbarhetsanalys framgår att ett makroekonomiskt program inte har en realistisk möjlighet att återställa hållbarheten i den offentliga skulden** ska den mottagande medlemsstaten anmodas att inleda aktiva förhandlingar i god tro med sina fordringsägare så att dessa blir direkt delaktiga i återställandet av en hållbar skuld. Beviljandet av det finansiella stödet kommer att vara betingat av att medlemsstaten har en trovärdig plan och uppvisar ett tillfredsställande åtagande i fråga om att sörja för ett lämpligt och proportionerligt deltagande från den privata sektorn. Framstegen med genomförandet av planen ska övervakas under programmets löptid och beaktas i beslutet om utbetalningar.

Vid förhandlingarna med fordringsägare ska den mottagande medlemsstaten följa följande principer:

- *Proportionalitetsprincipen*: Medlemsstaten ska söka finna lösningar som är proportionerliga med avseende på landets problem vad gäller hållbar skuldsättning.
- *Öppenhetsprincipen*: Den berörda medlemsstaten ska inleda en öppen dialog med fordringsägare och i god tid utbyta relevant information med dessa.
- *Rättvisepincipen*: Medlemsstaten ska samråda med fordringsägarna om utformningen av all omstrukturering av offentlig skuld i syfte att nå fram till framförhandlade lösningar. Åtgärder som minskar skuldens nettonuvärde ska endast övervägas när andra alternativ inte förmodas kunna ge förväntat resultat.
- *Principen om gränsöverskridande samordning*: Risken för att problemet smittar av sig och sprids till andra medlemsstater och tredjeländer ska beaktas vid utformningen av åtgärder för den privata sektorns deltagande. Den berörda medlemsstaten ska se till att de åtgärder som vidtas åtföljs av ett ordentligt meddelande som syftar till att bevara den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet.

2. Klausuler om kollektivt agerande

Klausuler om kollektivt agerande ska från och med juli 2013 införas i samtliga nya lån som upptas av stater inom euroområdet med en löptid på mer än ett år. Syftet med dessa klausuler ska vara att underlätta överenskommelser mellan staten och dess fordringsägare inom den privata sektorn när det gäller den privata sektorns deltagande. Införandet av en klausul om kollektivt agerande i en obligation ska inte innebära en större sannolikhet för betalningsinställelse eller omstrukturering av skuld som hänför sig till denna obligation. Följaktligen ska status som fordringsägare till statsskulden inte påverkas av att klausuler om kollektivt agerande har införts.

⁽¹⁾ I linje med IMF anses skuldsättning vara hållbar när en låntagare förväntas kunna fortsätta betala sin skuldtjänst utan en orealistisk stor korrigerig av sina inkomster och utgifter. Denna bedömning är avgörande för tillgängligheten samt den lämpliga omfattningen av finansieringen.

Onsdagen den 23 mars 2011

Klausulerna om kollektivt agerande ska i stort överensstämma med dem som vanligtvis används på de brittiska och amerikanska marknaderna till följd av G10-rapporten om klausuler om kollektivt agerande. Klausulerna om kollektivt agerande ska införas på sådant sätt att man bibehåller lika villkor bland de medlemsstater som ingår i euroområdet. Detta innebär att man för samtliga medlemsstater som ingår i euroområdet ska använda **identiska och standardiserade klausuler** som harmoniserats med avseende på bestämmelserna och villkoren för värdepapper som emitterats av medlemsstaterna. Grunden för detta ska **överensstämma med de klausuler om kollektivt agerande som är vanliga i lagstiftningen i New York och i engelsk lagstiftning**.

Klausuler om kollektivt agerande ska innehålla en **aggregationsklausul** som gör det möjligt för en mycket stor majoritet av obligationsinnehavarna inom flera olika emissioner som omfattas av en sådan klausul inom ett enskilt rättssystem att införa en klausul om majoritetsåtgärder om den nödvändiga majoriteten bland fordringsägarna för omstruktureringen inte kan uppnås inom en enda obligationsemission. **Lämpliga regler om representativitet** ska införas. De viktigaste frågorna – "the reserve matters" – (t.ex. de mest väsentliga betalningsvillkoren, omvandling eller utbyte av obligationer) ska fastställas med större **majoritet** än andra slags frågor. Relevanta krav i fråga om **beslutsmässighet** ska tillämpas. Ändringar som godkänts av tillämplig majoritet är bindande för samtliga obligationsinnehavare.

Man ska använda en lämplig klausul om **berövande av rösträtt** i syfte att sörja för korrekt omröstning. Lämpliga klausuler för att förhindra störande rättsliga åtgärder ska övervägas.

Klausulerna om kollektivt agerande ska införas på ett standardiserat sätt, så att deras rättsliga verkan blir densamma i samtliga rättssystem inom euroområdet och man bibehåller lika villkor för medlemsstaterna i euroområdet. Dessa medlemsstater ska vidta de åtgärder som behövs för att verkställa klausulerna om kollektivt agerande.

Euroområdets medlemsstater ska efter juni 2013 få fortsätta att omfinansiera en utestående skuld utan klausuler om kollektivt agerande under på förhand fastställda villkor för att bibehålla den nödvändiga likviditeten i äldre obligationer och ge euroområdets medlemsstater tillräcklig tid för att i vederbörlig ordning emittera nya obligationer med samtliga relevanta löptider. De närmare rättsliga arrangemangen för att införa klausuler om kollektivt agerande i statspapper inom euroområdet ska fastställas med utgångspunkt i det arbete som kommer att utföras av ekonomiska och finansiella kommitténs underkommitté för EU-ländernas marknader för statspapper, efter vederbörligt samråd med marknadsaktörer och andra intressenter, och de ska färdigställas senast i slutet av 2011.

3. Status som prioriterad borgenär för ESM

I likhet med IMF kommer ESM att ge en medlemsstat finansiellt stöd när dess normala tillträde till marknadsfinansiering är avskuret. Mot denna bakgrund har stats- och regeringscheferna förklarat att ESM ska ha status som prioriterad borgenär på liknande sätt som IMF, samtidigt som det accepteras att lån från ESM är efterställda lån från IMF.

Detta ska träda i kraft från och med den 1 juli 2013 utan att det ska påverka villkoren i andra överenskommelser enligt den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten (EFSF) och faciliteten för Grekland.

Övergångsarrangemang mellan EFSF och ESM

Såsom man ursprungligen avsåg kommer EFSF att finnas kvar efter juni 2013 för att man ska kunna förvalta de utestående obligationerna. Faciliteten kommer att förbli operativ till dess att den har fått full betalning för den finansiering som beviljats medlemsstaterna och återbetalat sina skulder enligt emitterade finansieringsinstrument och fullgjort alla betalningsskyldigheter gentemot garantier. Icke utbetalade och icke finansierade delar av befintliga lånefaciliteter bör överföras till ESM (t.ex. betalning och finansiering av betalningar som förfaller först efter ikraftträdandet av ESM). Den totala utlåningen från EFSF och ESM får inte överstiga 500 miljarder euro.

För att säkerställa en smidig övergång från EFSF till ESM ska den verkställande direktören för EFSF ges i uppgift att praktiskt förbereda inrättandet av ESM. Han ska fortlöpande rapportera om framstegen till Eurogruppens arbetsgrupp.

Deltagande av medlemsstater som inte ingår i euroområdet

Medlemsstater som inte ingår i euroområdet kan i enskilda fall delta jämsides med ESM i verksamheten för finansiellt stöd till euroområdets medlemsstater. Om medlemsstater som inte ingår i euroområdet deltar i sådan verksamhet ska de företrädas vid de styrelse- och direktionsmöten vid vilka man ska besluta om beviljandet och övervakningen av stödet. De ska i god tid få tillgång till all relevant information och vederbörligt samråd ska ske. Euroområdets medlemsstater ska stödja likvärdig status för ESM:s fordringsägare och andra medlemsstater som ger bilaterala lån jämsides med ESM.

Onsdagen den 23 mars 2011

Biläggande av tvister

Om det uppstår en tvist mellan en medlemsstat som ingår i euroområdet och ESM i fråga om tolkningen och tillämpningen av fördraget om inrättandet av ESM ska styrelsen avgöra denna. Om den berörda medlemsstaten bestrider detta beslut ska tvisten föras inför EU:s domstol i enlighet med artikel 273 i EUF-fördraget.

När det gäller förhållandet mellan ESM och tredje part ska tillämplig lag och jurisdiktion fastställas i rättsliga handlingar och avtal som därefter ska gälla mellan ESM och denna tredje part.

Bilaga

Fördelningsnyckel för ESM grundad på ECB:s fördelningsnyckel

Fördelningsnyckel för ESM

Land	ISO	Fördelningsnyckel för ESM
Österrike	AT	2.783
Belgien	BE	3.477
Cypern	CY	0.196
Estland	EE	0.186
Finland	FI	1.797
Frankrike	FR	20.386
Tyskland	DE	27.146
Grekland	EL	2.817
Irland	IE	1.592
Italien	IT	17.914
Luxemburg	LU	0.250
Malta	MT	0.073
Nederländerna	NL	5.717
Portugal	PT	2.509
Slovakien	SK	0.824
Slovenien	SI	0.428
Spanien	ES	11.904
Totalt	EA17	100.0

Anm.: ESM:s nyckel baseras på ECB:s fördelningsnyckel för kapitaltillskott.

Medlemsstater med en BNP per capita på mindre än 75 % av genomsnittet för EU ska omfattas av en tidsbegränsad korrigering under 12 år räknat från deras anslutning till euroområdet.

Denna tidsbegränsade korrigering ska vara tre fjärdedelar av skillnaden mellan BNI och ECB:s kapitalandel (de facto 75 % av BNI-delen och 25 % av ECB:s kapitalandel) enligt följande: $ESM:s\ andel = ECB:s\ andel\ enligt\ fördelningsnyckeln - 0,75 * (ECB:s\ andel\ enligt\ fördelningsnyckeln - BNI-andelen)$.

Korrigeringen nedåt för berörda länder ska omfördelas bland samtliga övriga länder enligt deras andel i ECB:s fördelningsnyckel.

BNI och BNP per capita är angivna i 2010 års värden.

Källor: Beräkningar från ECB, Ameco och GD Ekonomi och finans.